

Свобода і необхідність

Немає перед людиною тяжкого завдання, ніж бути свободною і водночас числитися за обставинами та вимогами життя, тобто чинити не те, що хочеться, а те, що вважається правильним. Узгодити свободу і необхідність – це все одно, що по жалув бритви пройти. Тому ці дві копії, що мали б бігти поруч, нерідко так драматично розходяться: одні з нас абсолютизують свободу і врешті знецінюють її суб'єктивізмом, свавіллям, брутальною вседозволеністю, інші – смиренно і терпеливо тягнуть щоденне ярмо, «бо так треба», «бо це – правильно», бо кожна влада, нібито згідна з напівнимненням св. апостола Павла, – від Бога.

«Ні, не кожна. Неправдана, несправедлива, злочинна — не від Бога. Якби світ не був світом зла, якби не потрібна була б жертвона, революційна зміна внутрішньої орієнтації людства, то і Христос не пришов би. Але Він пришов, і не просто для того, щоб навчити нас ремегати зно доволка нас і в нас самих — він знав, що те зло є завеліке для мізерних людських сил, і що остаточно владе воно тільки під Божою рукою. Христові слова „і якщо вас вдаєть по правій щолі, то підставте ще і ліву“ означають не саморезиґнацію, не конформізм, а тільки силну волю, з якою непохитно треба служити Істині: бийте мене по якій хочете щолі, не вбивайте моє тіло, одначе моя душа, мій дух є воблапні».

Християнство, отже, — то не школа рабської згідливості зі світом, а школа власної відповідальності за світ. Тут — спільний корінь свободи і необхідності. Молоді українські держави, українські етнічні маси, яка щойно тепер починає формуватися у державницьку націю, потрібно осягнути своє завдання як глибоко релігійну місію. Тільки таке зрозуміння приведе до джерела духовної, а за тим і всякої іншої позитивної енергії. Стати сильним — святий обов'язок слабого. Сильний чинить гріх, б'ючи слабого по щці, але не менший гріх чинить і слабій, не опираючись злу, та ще й ошукуючи себе тим, що це, мовляв, ознака духовності та демократизму. Самоошукання, саморезигнація — шлях до виродження. В українському випадку ця помилка своєтагловда настанови є дуже небезпечною, оскільки захохоч російських великодержавних реваншистів до все нахабніших спроб захитати незалежну Україну й вивісли її цілком проковтнути її.

Життя — то суцільне випробування. Мислячі під сонцем вистачить всім, але до сонця треба прагнути. Сила, особливо внутрішня, духовна, не приїде до народу сама — вона мусить бути виліплена у відповідному проводі, для якого порятунку держави і нації є не тільки службовими обов'язком, але його природою, його вищим поклоником. Бо тільки ти, хто сам іде, може вести за собою інших. Утвердження держави і нації вимірює руху, будь-яка затримка, стояння — це відступ українства і наступ антиукраїнства. На шостому році незалежності України голова „Просвіти” і депутат Верховної Ради нагадає, що вже час усім членам Уряду перейти на українську мову — і дістас за це кулаками від лівих таки у стінах парламенту. А вони бо сьогодні сиділи тихо, якби перехід на українську було узаконено відразу після референдуму 1991 року. Якщо ж в умовах демократизму в Україні посилюється антиукраїнство, то цей демократизм — мимий.

Або візьмімо недавні переслідування в українському парламенті про ситуацію в національній пресі. Знову той самий часовичний критерій: повна свобода як для українського, так і для протукраїнського слова. Голосом волаючого в пустелі залишається відкритий лист Верховної Ради: «Українська преса в державі сьогодні має маргінальне значення, її обсяги значно скоротилися навіть у порівнянні з роками тоталітаризму, за накладом вона не перевищує 10 відсотків усієї газетно-журнальної продукції...». Це така свобода преси...

Дрібні, пересічні люди, що „дорвалися до корита“ не вратують України. Потрібний провід, свідомий своєї надзвичайної міси. Тому зі щирим ентузіазмом читаме у „Вечірньому Києві“ про пропозицію скликання національного віча всіх українців: „... Українська нація може бути повноцінно представлена у національному парламенті тільки після усунення згубних наслідків колоніального стану України та більшешвицької окупації. З цією метою необхідні покіпіння з розпорощення національних сил, об'єднання їх під одним обраним керівництвом“, — робить дуже справедливий висновок газета.

Сталося. На зміну позитивним надіям, які так було зажити після завоюмірного поспулу союстського-російського імперії, наставоу склади поші та перспективи, виникають небезпеки, які шороз чорішими хмарами за темніюють горизонти. Це не с об'єктивний розвиток глибоких духовних і суспільних процесів, бо коли приглянутися до них ближче, стає ясним, що це — наслідки помилков великодержав та їхніх урядників. Під прямими ударами американських урядових, суспільних і політичних чинників Китайська Народна Республіка попала і пішла в російські обійми, що створило Москві шанси пробувати виходити знову на міжнародну арену, як потужні с світовими претензіями.

**День символічних
подій**

За нами дивний непередбачуваний, але символічними подіями день 23-го квітня 1997 року. Вияглося, що приблизно за тиждень прибуває до Вашингтону міністер закордонних справ Китаю Кіань Кічєнь з метою поглибити й поширити започатковану неда-

Не порадившись зі союзниками

Кіаюа Жія́нгя Зе́міна. Але зміст того що перед прибуттям китайського міністра Президент ЗСА Билл Клінтон прийняв урочисто і приязно Мартина Лі, лідера Демократичної партії Гонг Конгу, яка намагається творити труднощі для майбутньої китайської влади в Гонг Конгу, що 1 Іюня ц.р. стає частиною Китайської Народньої Республіки. Ця зустріч президент Клінтон використав для суворих пересторок Китаєві, а відночас щоб підтримати опозицію в Гонг Конгу даладекучими заходами. А декілька днів пізніше, 23-го квітня, відбулася зустріч Президента ЗСА з Далай Ламой, духовним провідником тибетських буддистів, який багато років очолює боротьбу за повстання проти Китаю, м'їв утікати за кордон. Президент обіцяв Далай Ламі підтримувати його зусилля, спрямовані на виборення автономії для Тибету, а тим самим його похвалення до Тибету.

Одне дивне, що він не консультувався з тибетцями за своїми європейськими союзниками. У тих союзників, хоч вони далає, всього позаду Америки, во інші чинники — моральні, інтелектуальні, політичні, економічні — такий вагомі, що над ними переходить до денного порядку як таке не можна. Тим більше, що серед них є такі, що виникають грунтовні розбіжності з американською світовою політикою. Відомий китайський американський Конгрес проти держав, а між ними — найбільших союзників Вашингтону, які торгують з Кубою, породив виключно шкідливу, навіть небезпечну ситуацію. Першою Канада виступила проти нього, а потім майже всі інші по черзі. По надзвичайній несприятливій оцінці європейських союзників і голосування в ООН ЗСА та Ізраїля, Туреччини, один з найвідданіших американських союзників, одверто вилетілася з американського фронту.

Ці дотепер найдіяльшіш ідучи втручання Президента ЗСА в справі КНР, а разом з тим загрозені з американського боку виступи у справах Тайваню мають широку підтримку американської публічної opinio, свідченням чого були в першу чергу відповіди публікації таких гігантів як „Нью Йорк Таймс“, „Вашінгтон Пост“, а з ними й могутніх засобів масової інформації — американського фреймворку проти Ірану. Франція бачить байдужих згаданих вище ідеї проти різниці елементів американської політики в світі та в Європі. Коли б, не дай Боже, в травні цього року в АНЖ цілком вигнали лейбористів з вибори до парламенту, консерватори програтили б у багатьох ситуаціях. Вашингтон опиниться зольований. Навіть такі надпотузі ак ЗСА важко складніших питаннях

Ярослав Стех

Виставка „50-ліття Акції ‘Вісла’ донесла правду за океан

В суботу, 29-го березня ц. р., о годині 7-їй вечорі відкрито в Канадсько-Українській Мистецькій Фундації в Торонто виставку, присвячену 50-річчю Акції "Вісла". Організатором цієї унікальної виставки був Об'єднання Українців "Закерзоння", при допомозі Українського архіву у Варшаві. Виставка проходила під патронатом КУК в Торонто, а її оформленням зайнялися професійні мистці — Мирослав Гнатюк і Мирослав Шевчик при допомозі багатьох активних діячів ОУ "Закерзоння".

Відтак, закриваючи виставку і ведучим був Євген Ладенко, який у вступному слові накреслив головному мету виставки та широко привів в першу чергу обох українських представників – Володимира Боропського, УГКЦ, та Юрія Калитику, УПЦ. Сергія Боровака – українського консула в Євгена Русийського – голову провінційного КУК, Маріо Шкамбару – голову торонтоного Слуділу КУК та представників різних українських організацій і численно присутню українську громадськість, яка прийшла на відкриття виставки.

Відтак з глибокою доповіддю по заповненій людині малі зустріли секретаря ОУ „Закороння” Анна Назарович, яка з великою ерудицією наблизила не лише до тематики виставки, але й талановито висвітлювала жа

Ярослав Гайвас

Помилки мстяться

гравувати, а ще важче вигравати. Отже, у важливих та складних світових ситуаціях, якщо треба притримувати Китай — ЗСА — Росія, треба так добре важити, щоб зважитися, що робити, куди йти. І хоч декому в ЗСА такі милі люди демократичної партії в Гонг Конгу Мартін Лі чи помазаний бортний Далай Лама, але вони аж ніяк не можуть переважити інтересів американської світової політики. Бо тоді може вийти так, що американська політика підносить Москву і виводить її як впливовий чинник на світову арену.

В той самій, 23-го квітня, коли Президент Клінтон проklamував свою поновлені антикитайські позиції і складав різні зобов'язання далекосхідним «зіркам», в Москві обіймалися й договорювалися Президент Китаю Жіанг Земінг і прем'єр-міністр Російської Федерації Віктор Черномірдин. Китай ніколи не побував свого недовір'я до Вашингтону, пекінський керівник не радо говорив про свою політику і свої плани, а на ділі заковував модерні засоби озброєння, яке

атакує ЗСА і Президента Клінтона, не називаючи їх по імені, за їхню нібито агресивну політику на Далекому Сході. Количині російських провідників дипломатів, а тепер керівників московського Інституту далекосхідних студій Олександр Яковлев так сформулював теперішню стацію китайсько-російської політики в тих обшрах: «Не першою справою, якщо ЗСА не перестануть натискати на Китай і Росію) існуюча співпраця може перетворитися в стратегічну співпрацю. Протистав-

потужності китайської збройної сили. Пекін закупив у Москві нові підводні човни (принаймні два), російські бойові літаки, протикорабельні комплекси С-300, які, згідно з оптимістичними міжнародними експертами, належать до найефективніших у цій зброї. Коли Москва продала С-300 Греції, Туреччина заарештувала так загрозливо проти цього, що тільки інтервенція ЗСНА не допустила до загострення конфлікту між цими двома американськими союзниками. Росія намагається акційовити використати порожнечу, яка постала в Китаї у будівництві дотепер найбільшого в світі гідроелектропроекту «Трох просмиків» на річ Янцзе, що має змінити дотеперішній промисловий характер Китаю й обогрети його перед катастрофичними пожевами, які спричинюють мільйонові людські жертви й неочислимі матеріальні шкоди. Крім участі в побудові річких каналів цього проекту, Росія будує недалеко Шангаю наймогутніший нуклеарний реактор та приступало до побудови найбільшого в світі нафто-газового комплексу з нафто-газоводу Сибіру аж до Південного Китаю.

Плення між Росією і Заходом та Китаєм і Заходом зростають... А менші країни в сусідстві Китаю, Росії та ЗСНА шукають для себе виходу з цього шляхом побудови своїх союзів». Очевидно Росія і Китаї допомагають і допомагають їм у цьому, а йдеться в першу чергу про Індію, Іран, держави СНД. Останні стали небувало високоціною у зв'язку з відкриттям величезних нафтових і газопроводів на їхніх територіях. Після передбачуваного вичерпання нафти і газу в ірано-арабському світі, що згідно з передбаченнями, станеться під кінець перших двадцяти п'яти років ХХІ століття, ці нові відкриті резерви стануть головним енергетичним джерелом світового промислу. Вже тепер часті падає фраза: що в подальшому ті резерви і їхню доставку у світі матиме всі підстави для домінуючого становища у світі.

Добре знають про це американці. Професор Гарвардського університету і знаєць Китаю Роберт Росс писав: «Росія ЗСНА за поширення НАТО, щільніше й щільніше до російських границь продажем зброї Тайваню

Партнерство тактичне чи стратегічне?

Серед інших плянів є розбудова залізниці зі східного Китаю через середньоазійські держави СНД аж до Європи.

ливі події і епоху, в якій була dokonana Акція „Вісла”. До слів А. Назорович спізвучно пролунали виступи Марії Шкандарів та С. Русіцького, які у своїх по-
чуттях немов з’єднувались в тематичні гора і боліо пер-
режогого гн з-перед п’ятидесяти років. Дуже зворуш-
лива хвилина для усіх учасників зустрічі була, коли за-
паловано символічні свічки, закам’яніло тишиною спі-
во „Вічная пам’ять” присутні вшанували пам’яті бра-
тів і сестер наших, дітей і старців жертв Акції „Віс-
ла”

Ця зворушлива виставка, мабуть, перша в світі на норамично представляла історичні документи, описи викирпк псевдосудів, світліни страчних і потерпілих від Акції „Вісла“, окремі документи — в перекладі на англійську мову. Йшлося, щоб в доступний спосіб показати найважливіше і найбільш суттєве з сумних днів того часу.

Операція «Вісла» почалася 28-го квітня 1947 року проти цивільного українського населення, в якій вздовж усієї межі було вбито понад 25 тисяч українців, підсліхених численними загонами міліції, ОРМО і органів безпеки.

Додаймо, що депортавана українська людина була вилучена з-під права, вона підлягала суворим репресіям, заборонено їй мати організоване релігійне чи культурне життя, їй заборонялося брати участь у громадських заходах, злочинств не їй чинити, а їй чинити українським суспільством. Постійний нагляд української держави, спеціальні служби, національна дискримінація заковували так само і в психіці українців у Польщі, що по сьогоднішні часи багато з них приховують свою національність або бояться говорити рідною мовою.

Вдівляючись на виставці на кожну окрему карти

Про ті широкі пляни господарського китайсько-російського партнер-

чату підписано угоди в часі перебування Президента Китаю в Москві 25-го квітня. В часі останнього перебування в Пекіні російського міністра оборони генерала Ігоря Родіонова впади заохотили спільного китайсько-російського протиставлення Вашингтону в обороні Тайваню та Тибету. Найдавніші пішли в цьому Жуні Земін і Сьлінчя, які дали до зрозуміння, що господарсько-технічне партнерство може перестати в стратегічне. Росія тарава в цьому напрямку перебрал на себе Сьлінчя, який при кожній нагоді відвідує Росію. Сьлінчя, Клігунда, не називаючи ні по імені, за їхню нібито агресивну політику на Далекому Сході. Кошичів, який російський провідник дипломата, а тепер керівник московського Інституту далекосхідних студій Олександр Яковлев так сформулював теперішню стадію китайсько-російської політики в тих обшарах: «Це перша остання, а якщо ЗСА не перестануть натискати на Китай і Росію) існуючу співпраця може перетворитися в стратегічне співпрацю... Протиставлення між Росією і Заходом зростають... А менші країни в сусідстві Китаю, Росії та ЗСА шукають для себе виходу з цього шляхом побудови своїх союзів». Очевидно Росія і Китай допомагають і допмагаютьим в цьому, а йдеться в першу чергу про Індію, Франкдержави СНД. Останні стали небудово високою ціною у зв'язку з відкриттям величезних нафти і газу в нафто-аравійському пісочку, згідно з передбаченнями міжнародних пісочку перших двадцяти п'яти років XXI століття, це нею відкритий резервистати головним енергетичним джерелом світового промислу. Вже тепер часо падає фраза: що волюдітним пісочку резервистати існуючою достовірою і світо матиме всі підстави для домінуючого становища в світі.

Добре знають про це американці. Професор Гарвардського університету і знавець Китаю Роберт Росс пише: „Рух ЗСА за поширення НАТО шліфувальний й шліфувальні російських границь з продажем зброї Тайваню може штовхнути Росію в Китай разом в спільний фронт“. Проєс у цьому напрямі вже, як бачимо, розпочався, але поки що він не є неповоротний. Довготривалі інтереси Китаю і Росії глибоко

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Василь Пилипчук

Дух мистецтва Л. Мудрецького

Любомиріві Мудрьському сповнилося 70 років. Своєрідним підсумком пройденого ним життєвого і творчого шляху стала презентація його художніх творів, яка успішно пройшла під патронажем федерального канцлера Австрії Віктора Клім у виставковій залі готелю „Бідермаєр“. Притягати олювіляти, крім багаточисленних шанувальників його таланту, 10-го березня 1997 року прийшли амбасадор України в Австрії Микола Макаренко з дружиною, співробітниця амбасадарства представниця австрійських урядових кіл та українських громад в Австрії, якої вітання Л. Мудрьському виголосив голова Австрійсько-українського товариства Борис Ямніський. У своєму вітальному слові амбасадор високо оцінив внесок Л. Мудрьського у справу розбудови українсько-австрійських культурних відносин, зокрема у справу популяризації українського художнього мистецтва. Ці слова ще раз підтвердили представлені на виставці твори як перелік великої частини як творчої, так і любовної до України, національних традицій і культурного надбання українського народу.

Доводиться лише людинуватися, як зміг художник, прожити багато років за межами своєї рідної землі, зберегти любов до України. Пронизав світлом, наповнений теплом – такими запам'яталися твори мистця „Соняшники“, „Україна“, „Квітуче дерево“ та інші. Скільки художників, починаючи від Ван Гога, змалювали соняшники: використовувався досвід, набували нові знання, тривав експеримент. Соняшники ставали об'єктом творчості, а не просто рослини. Що знайшов у цій темі? Л. Мудрецький? Перш за все, – символ України, що

Валентина Юрченко

І спогад защемить...

...А в дальніх мандрівках
ввижається в млі
коріння дерев у рідній землі.
Піна Костенко

Схилилися жоржини соромливо,
Свою красу ховають обважнілу,
Багряно-пишне Боже диво,
Налите буйної, п'янкої сили.

А щедра зелень — хата затишна,
Як рідний дім і добрі руки мами, —
Ховає, горне любий цвіт вона
Від ока заздного зеленими руками.

Жоржини пишні в зелені рясній —
Такі ж були удома, біля ганку,
Тремтіли роси в пелюстках-багрянках...
І спогад зацемить в душі мой.

чу, на світлині і портрети страчених, мимокімі
недомого собі величчю втрачених людей і людського
на іродити, запитуючи чому так сталося. Комусь
дуже важливо було, щоб виставка була не тільки
для українців, а й для світу, щоб усі бачили, що
у нас було українського голодоту? Все, що пережи-
ли українці на Закарпатті, адже в міжнародній засади
вводить сумнів, що події не було загальнолюдською
величчю, і по сьогоднішні діти на Поліссі, які на-
родилися після голоду, не зривається від тих звірств, які на-
родили наші земляки. І ми повинні чітко не за-
своєго протесту проти злочинів, які мали місце на
депортаций. Найзакладний садизм, знущання
старшими і дітьми, якесь дике плонування всь-
огом каті за збудов, а шпильми дров назидки
доли нашу землю, шукаючи кривав. За підозру
належності або співпраці з УПА тортування, а
страшні муки за ціна приймали мати чи батько, а за

[illegible]

Закінчення буде

КОЛИШНЬОМУ ПРЕЗИДЕНТОВІ Еквадору Абдалі Букарамові та членам його родини Панама надала право політичного азилу. А.Букарама еквадорський конгрес усунув зі становища президента 6-го лютого на базі „ментальної некомпетентності“, чим спричинено конституційну кризу. Описля Верховний суд Еквадору видав наказ арештувати А. Букарама за надужиття державних фондів.

ТАНЦЮВАЛЬНІ ТАБОРИ
ВЕРХОВИНА ГЛЕН СПЕЙ, Н. Й
РОМА ПРИЙМА-БОГАЧЕВСЬКА
МИСТЕЦЬКИЙ КЕРІВНИК

„Workshop“ 29-го червня — 20-го липня
для заавансованих танцюристів
від 16-го року життя вгору

ТАБОРИ ДЛЯ МОЛОДІ від 27-го липня — 9-го серпня
Для початківців та заавансованих танцюристів
від 7-го року життя до 16-го року.

По інформації прошу звертатися:

Ukrainian Dance Workshop
c/o ROMY PRYMA-BONACHEVSKY
523 East 14th Street, Apt. 3B
New York, New York 10009
(212) 677-7187

КОМІТЕТ ДОПОМОГИ УКРАЇНІ
(Приятелі Руху північного Нью Джерзі)
запрошує громадянство Ньюарку і околиці на
вшанування письменника

ЄВГЕНА МАЛАНЮКА
з нагоди століття від дня народження

В програмі:
коротке слово д-ра ЄВГЕНА ФЕДОРЕНКА
та
мистецький виступ, в якому візьмуть участь:
ОЛЕГ ЧМИР, соліст Львівської опери
ВОЛОДИМИР ВИННИЦЬКИЙ, піяніст

п'ятниця 9-го травня 1997 р. о год. 7-й веч.
церковна зала УКЦеркви св. Івана Хрестителя
Сенфорд аве., Ньюарк, Н. Дж.

Дохід призначений на висилку книжок в Україну

Паркувальна площа буде під охороною

КОМІТЕТ ДОПОМОГИ УКРАЇНІ ЦЕНТРАЛЬНОГО
НЮ ДЖЕРЗІ

ВЕЧІР ГУМОРУ Й САТИРИ
„СМІХ НЕ ГРІХ“
„СМІХ НЕ ГРІХ“
„СМІХ НЕ ГРІХ“

запрошує вас на якийсь вечір

в п'ятницю 6-го червня (June 6) 1997 року
в центрі Української Культури,
135 Davidson Ave., в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.
Початок о год. 7:30 веч.

В програмі беруть участь:
НІЛІЯ й д-р ЄВГЕН СТЕЦЬКОВІ
МАРІЙКА ГЕЧА-ГЕРУС — фортепіановий супровід.

Дохід призначений на Допомогу Україні і на Український Музей в Нью Йорку

Приїжджайте — посміємось, бо сміх — це здоров'я

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
ласкаво запрошує всіх зацікавлених
на зустріч-бесіду
з визначним істориком-візантологом

ІГОРЕМ ШЕВЧЕНКОМ,
професором візантійської історії й літератури
в Гарвардському університеті,

на тему:
„УКРАЇНА І ВІЗАНТІЯ. ДЕКІЛЬКА ДУМОК ПРО
ВІЗАНТІЙСЬКІ ВПЛИВИ
НА УКРАЇНСЬКУ
КУЛЬТУРУ“

Учасники матимуть нагоду придбати найновіше видання проф. І. Шевченка

Ukraine between East and West
(„Україна між Сходом і Заходом“).

Зустріч відбудеться в Українському Музеї
в п'ятницю 23-го травня 1997 року
о год. 6:30 веч.

Вступ — 6 дол.
Для членів УМ — 5 дол.
203 Друга Аве., між 12-ю і 13-ю вулицями
в Нью Йорку

Введено...
(Закінчення зі стор. 1)
Київ гривня була на рівні 1.841 за один долар. День перед тим вона трималася на рівні 1.843 за долар.
Представник МВФ заявив раніше, що під час переговорів з українським керівництвом місія фонду досягла певного поступу. Переговори щодо кредиту мають продовжитися під час візиту Президента Леоніда Кучми до Вашингтону в середині травня.
С. Тигипко заявив, що Україна без сумніву одержить кредит, оскільки більшість умов, накладе-них МВФ, виконано. За його словами, бюджет і кілька податкових законів буде прийнято до середини наступного місяця.

ЕВРОПЕЙСЬКИЙ СОЮЗ, ЯКИЙ складається з 15-ти країн-членів, схвалив знову п'ястаті своїх амбасадорів до Теграну, столиці Ірану, але одночасно прийняв рішення не обмінюватися офіційними відвідами міністрів, відмовити або зліквідувати існуючі візи всім працівникам іранської розвідки та державної безпеки та далі затримати заборону продажу зброї Іранові ЗСА дуже раді цим схваленням Європейського союзу.

ГАЛЕРІЯ МАЯНА
запрошує вас на
ВИСТАВКУ ТВОРІВ
АНДРІЯ ПІКУША
„ПЕТРИКІВСЬКЕ
ДЕКОРАТИВНЕ
МАЛЯРСТВО“
9 - 10 - 11-го травня 1997 р.

Відкриття: п'ятниця, 9-го травня, год. 7-ма веч.
субота, 10-го травня від год. 11-ої — 7-ої веч.
неділя, 11-го травня від год. 11-ої — 6-ої веч.

136 2-га Авеню, Нью Йорк, Н.Й. 10003
тел. (212) 777-8144

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІАРШОГО ФОНДУ
повідомляє:
НА ПАТРІАРШІЙ ФОНД ЗЛОЖИЛИ

I — 97

250 дол.	Адріан Долінський;
200 дол.	Марія Ісків;
100 дол.	Стефан Кушнір, Дмитро Шумило, Іван і Софія Головки, д-р Василь Салая, д-р Ігор і Зеновія Кунаш;
50 дол.	Теодозій і Любомира Крупа, Марія Крижанівська, Маруся Попович, Еміль Ключас, Остап Балабан, д-р Ярослав Рожанковський, д-р Пилип Демус, Дарія Курилко, Тетяна Хомик-Єдлічка, д-р Лев і Ірена Кушнір, Лев Микола Григорчук;
30 дол.	Олег Склепкович, Любов Раковська, Александра Яцкевич, Іван Дитюк;
25 дол.	Марія Логаса, Корнель Сенік, Орест Колтунюк, Олена Мельничук, Володимира Кавка, Іван Стефанов, Йосиф Яцусь;
22 дол.	Ярослав Бігун;
20 дол.	Йосиф Литвиншин, Ольга Белюх, Ярослав Червоняк, І. Пенкальський, Іван Цюлко, Ольга Бохна, Андрій Мізак, Осип Вомпель, Соня Конрад, Александер Вонторський, Анна Сташко, Марта Ощипко;
15 дол.	Тарас Шумилович;
10 дол.	Дмитро Ласевич, Ольга Лукасевич, Остап Гаць, Василь Коцопей, Богдан Принада, Анна Король;
5 дол.	Володимир Левицький.

В пам'ять бл. п. Ярослава Ткача зложили:
по 100 дол. д-р Леся Ткач з родиною, д-р Романа Навроцька.

II — 97

Зложили:	5,000 дол.	Віра Грушецька — на Богословську Академію у Львові в пам'ять батька бл. п. отця Филипа Грушецького; прихід зі спадку М. Пирського (Нью Йорк);
1,200 дол.	Василь Леканка;	Іван Куземський;
500 дол.	Ірена Чуміловська, Богдан і Христина Турченко, Ірена Литвин;	Іван Крих, Ф. Шатинський;
50 дол.	Стефанія Семущак, Роман Грабець, Ірена Райнер;	Ігор Гуменюк, Володимир Боднар, Роман Мельник, Любомир Міз;
25 дол.	Іван Крих, Ф. Шатинський;	Стефанія Семущак, Роман Грабець, Ірена Райнер;
20 дол.	Ігор Гуменюк, Володимир Боднар, Роман Мельник, Любомир Міз;	На Будівельний Фонд в селі Заздрість зложили:
20 дол.	Сильвестер і Катерина Костик; Стефанія Чорна — в пам'ять родичів бл. п. Анни і Михайла Деревянків, д-р Роман Смик;	Андрій і Катерина Бук
566.38 дол.	Українське Патріархальне Товариство в Бофалло, Н.Й. Оксана Бережницька — голова. Чергова вплата за 1996 рік.	

В Дітроїті, МІ зложили:
по 200 дол. Микола і Надія Кунинські (100 дол. на Патр. Фонд, 100 дол. на Будівельний Фонд в селі Заздрість); Ігор і д-р Любомира Коцур (100 дол. на Патр. Фонд, 100 дол. на Будівельний Фонд в селі Заздрість).

Листа ч. 052 — Коляда в Брістоль, ПА — збирала Марія Флюнт.
Зложили:
100 дол. Юрій Флюнт;
по 50 дол. Іван і Софія Головки, Марія Флюнт;
25 дол. Ольга Дубик;
по 20 дол. Мирон Дзіндзюра, родина Стиц, родина Шуляк, Софія Дзіндзюра;
по 10 дол. Дмитро Пуццоло, Анна Хамьяк Пуццоловська, М. Дідик.

III — 97

Зложили:
50 дол. Степан і Євгенія Кікти;

Заходами Культурно-освітнього комітету собору св. Володимира, парафіяльної бібліотеки та україномовної радіопрограми „Світлиця“, в неділю, 6-го квітня ц. р. в приміщенні Парафіяльної залі Українського Православного Собору св. Володимира в Пармі, Огайо, відбулося відзначення пам'яті поета Івана Світличного.

Відзначення попередила Панахида за Івана Світличного та померлих дисидентів. Панахида відслужена в сослуженні двох парафіяльних священників — о. Івана Наконечного та о. Степана Ганкевича при співі парафіяльного хору під проводом Маркіана М. Комічака. Після Панахиди присутні перейшли до парафіяльної залі Культурного Центру, де парафіяльне Сестрицтво св. Ольги частувало всіх присутніх смачним печивом і кавою.

Настоятель УПСобору св. Володимира о. Іван Наконечний теплими словами представив і привітав дисидентку Надію Світличну, як свою давню парафіянку з парафії св. Вознесіння в Нью Джерзі, де о. Іван був настоятелем. У 1990 році о. Іван також зустрівся з братом Надії — Іваном Світличним, який перебував у жакливіму стані свого здоров'я: втомлений, спаралізований, безмовний. Це були наслідки його арешту, 12-річного ув'язнення, допитів та знущань.

Н. Світлична подякувала о. Іванові за зворушливі слова-спогади про стан убогого життя І. Світличного в Києві та представила план свого виступу, який був поділений на кілька частин: показ відеофільму, висвітлення прозірок, спогади про поета-мученика на літературному полі та можливі питання й відповіді.

Кольоровий відеофільм київської продукції під бездоганим технічним виконанням, зосереджував у собі загальні обставини життя поета, багаті й детальні спогади приятелів із особистих зустрічей на загальних літературних виступах, згадки про його погляди, його задуми на майбутнє з точки зору національної свідомості та його навчання широкого і глибокого поняття патріотизму.

Всі розмови-згадки представлені на фоні мальовничої київської природи, здавалося б, впадали в унісон його такого ж трудолюбивого життя, де він виростав, учився, працював і діяв.

У висвітлених прозірках, з поясненнями Надії, виднілися фрагменти більше з його раннього приватно-родинного життя: дитинство, прив'язаність до сім'ї, особливо духовий зв'язок із своєю матір'ю, яка в його порадах заступала рано втраченого батька. Багато наведених прикладів свідчили про його непереможну любов до матері.

Згодом веселі кольори прозірок набирали сіро-похмурого кольору з колючого дроту, мов павутинням посовані таборні загорожі, сірі й непривітні бараки, подекуди наспіх муровані стіни таборних забудов. Це було царство сатани, в якому гноїлися напівживі істоти. Це була кузня для І. Світличного, в горні якої почав більше кристалізуватися його світогляд. Тут же почалося гостритися його поетичне перо, поєднуючи наявність ситуації з високими поетичними критеріями. І. Світличний тримався принципу — жити так, немов би це був останній момент, не звертаючи увагу на сторожу, бо в житті завжди є перешкоди, які треба пережити. Він сам так жив і своїм прикладом показував іншим, як жити.

Сирі й похмурі дні таборного життя незадовго принесли погіршення здоров'я. До цього невідрадного стану здоров'я не менше спричинилися переслідування його друзями, як також арешт його сестри — Н. Світличної, дворічного сина.

Подвійний його арешт, різні протестаційні голодівки, інсульти, операції, закінчилися днем 25-го жовтня 1992 р., о 5:45

Відзначення пам'яті
I. Світличного в Пармі

по 25 дол. Люба Артимішин, Володимир Лехіцький.

1,490 дол. зі збірки Українського Патріархального Товариства в Баффало, Н.Й. — Оксана Бережницька голова. (Чергова вплата за 1996 рік).

На Будівельний Фонд в селі Заздрість зложили:
200 дол. Лена Басюк — в пам'ять бл. п. мужа ліяна Басюка;
по 100 дол. Управа Дому СУМА в Асторії, Н.Й., Олена Кульчицька;
50 дол. Зеновій Стельмах — замість квітів на могилу бл. п. Марії Зубаль;
25 дол. Роман і Галина Микита.

Збірка на Будівельний Фонд в селі Заздрість — Комітет Допомоги Україні в Ст. Пітерсбургу, Фла. Датки зібрано на святкових сходах присвячених пам'яті Блаженнішого Патріарха Йосифа дня уродин.

Зложили:
по 25 дол. Марія Гуцуляк, Любомира Ціховлас, Мирон Заліпський;
по 20 дол. Микола і Розалія Хлиста, Стефанія Цегельська;
по 10 дол. Антон і Марта Гайдук, Маріян і Ліда Забровські, Віра Пестик, Тамара Тимчишин, Осип і Катря Ярема;
по 5 дол. Галія Волошинюк, Ірина Куц;
85 дол. добровільні датки під час сходин.

Листи ч. 292 і 293 — Українське Патріархальне Товариство, Відділ Гемпстед, Н. Й. — „Коляда“ — Збірка 1996/97. Микола Курчак — голова.
Зложили:
200 дол. Відділ УПТ-ва, Гемпстед (свят. Базар 1996);
по 100 дол. Біно-кухня І, Біно-кухня II, клуб Сеніорів парафії св. Володимира, Микола Курчак;
50 дол. Сестрицтво Вервиці при парафії св. Володимира;
по 25 дол. Василь Захарія, Дмитро Жеграй, Мирон Корнага, Іванна Солтис, Володимир Романчук, Відділ УНСОУ в Гемпстед;
по 20 дол. Володимир Батіг, Ілейн Дячун, Ксенія Ільницька, Євгенія Клуба, Михайло Драбик, Володимир Шпачинський;
по 10 дол. Анна Андрухів, Теодор Барняк, Зеновія Зарицька, Павло Заприлюк, Степан Куханівський, Микола Кравець, Богдан Курчак, Яким Курчак, Ярослав Курчак, Ольга Манлибур, Мирон Мицько, Ольга Малігловка, Анна Малиняк, Іван Матлос, о. Карло Мезомо, Едвард Оринкевич, Марія Олинець, Василь Пекар, Володимир Павлів, Михайло Рій, Степанія Сагата, Петро Сотник, Марія Сидор, Катерина Сукло, Теофіла Стець, Марія Шмідт, Осип Хома;
по 5 дол. Анна Агрес, Марія Бішко, Богдан Данилюк, Алісія Доскох, Марія Дідора, Ольга Зобків, Степан Корнова, Богдан Копістанський, Ольга Савітська;
1 дол. Степан Сенюк.

I, II, III — 97

Товариство Свята Софія — Комісія Патріаршого Фонду — складає щирю подяку усім вельмишановним жертводавцям і збірщикам.

Всі датки на Патріарший Фонд Товариства Свята Софія можна відтягати від податку:

IRS №. 23-7380645

Всі чеки просимо виписувати на:
St. Sophia Religious Association — Patriarchal Fund
та пересилати на адресу:

7911 Whitewood Rd.
Elkins Park, PA 19027.

год., коли перестало битися його переповнене стражданнями патріотичне серце, серце дисидента-шістдесятника, залишаючи свіжу незагоїну рану в серцях його приятелів-однодумців та всіх тих, котрі його знали чи з ним співпрацювали.

Н. Світлична відчитала декілька його віршів із зазначенням, що І. Світличний за свого життя багато не друкувався, бо вважав свої вірші дещо слабішими у порівнянні з літературними працями інших друзів-шістдесятників, як Василя Симоненка, Ліни Костенко й багатьох інших.

Надія зазначила, що цього року вийде з друку книжка спомінів про І. Світличного.

Катерина Немпра торкнулася літературної творчості І. Світличного, відчитавши деякі вірші із збірки „У мене тільки слово“. „Я дисидент“. Вірш племіннику „Тарас Бульба“ та уривки з його перекладів.

У своїй аналізі творчості підкреслила відповіді на питання, чому людина стає на шлях боротьби, чому хрест української неволі людини (І. Світличний) бере на себе та інше, і зробила висновок, що таку боротьбу віч-на-віч може стрінути тільки людина-герой.

Кінцево К. Немпра зазначила, що літературна праця І. Світличного ще не вповні досліджена. Це тільки — початок. Час майбутності покаже світові І. Світличного в омоворі його літературної слави.

У питанні про заходи утривання особи поета Н. Світлична зазначила, що І. Світличний був нагороджений Шевченківською премією, яка була призначена йому і Надії (напововину) в сумі 10 мільйонів гривень (рівнозначна в той час 300 американським доларам). Своєю „половиною“ Надія призначила створення музею шістдесятників.

На питання про заходи урядження музею І. Світличного була відповідь, що наразі є намір поставити меморіальну дошку в селі його народження. Якщо йшлося б про музей шістдесятників, то Н. Світлична запропонувала б йому місце в помешканні Алли Горської — центрі зустрічей шістдесятників.

В. Іванчук

Ділимося сумною вісткою з приятелями та громадянством, що дня 30-го квітня 1997 р. в автомобільній катастрофі на 51-му році життя згинув наш дорогий і незаступимий СИН, МУЖ, БАТЬКО, БРАТ і ВУЙКО

бл. п. адвокат
ІВАН ШАНДОР

ПАНАХИДА — четвер 1-го травня 1997 р. о год. 7-й у похоронному заведенні Wendan Funeral Home, 320 East Vine Street (Corner of Western), Lake Forest, Ill., 60465, tel.: (847) 234-0022.

В п'ятницю відвідини у тому самому заведенні від 5-9 год.
ПАРАСТАС в суботу 3-го травня о год. 11-й в Муzyka Funeral Home, Western Ave. (Corner of Leavitt), Chicago, Ill.
СЛУЖБА БОЖА в катедрі св. о. Миколая, West Rice & Oakley St., Chicago, Ill., о год. 12:30, а потім на цвинтар у Lake Forest, Ill.

В глибокій невимовній смутку залишили:

дружина	— ЛІДІЯ
діти	— МИКОЛА, МАРІЯ і ГРИГОРІЙ
батько	— ВІКЕНТІЙ і
мама	— ОКСАНА
брат	— БОГДАН з дружиною МАРІЄЮ і дітьми ХРИСТИНОЮ та АЛЕКСАНДРОМ
теща	— МАРІЯ БОЙДУЙ
вуйко	— ЯРОСЛАВ СІЧИНСЬКИЙ із сином АНДРІЄМ і родиною
тета	— МАРГARETA БАБОТА з донею ЛЮБОЮ
брат дружини	— СТЕПАН БОЙДУЙ
сестри дружини	— ТЕРЕЗА і БОГДАННА з родиною
кузини	— БОГДАН ОЗАРУК з родиною
ближча і дальша родина в ЗСА й Україні.	

Вічна йому пам'ять!
